

løse efter de nugældende Bestemmelser for den kommunale Beskatning. Jeg har sluttet mig til denne Bestemmelse i Landstinget, og jeg har heri været i fuld Overensstemmelse med det Standpunkt, jeg i det hele taget har indtaget til Skattereformerne. Jeg har altid lagt Vægt paa, at Indkomstskatten til Staten skulde være en Begyndelse til at faa en kommunal Indkomstskat, det lægger jeg ikke Skjul paa. Der ser jeg en meget væsentlig Fordel ved at gaa over til Statsindkomstskat. De Kommuner, der nu valgte denne Vej efter § 4, vilde tillige opnaa det Gode at kunne beskatte Aktieselskaber, og for at der saa ikke skulde komme den Uretfærdighed frem, at nogle Kommuner, der valgte Indkomstkattelovens Regler, kunde beskatte Aktieselskaber, medens andre, der fandt det rigtigt at blive ved Formue- og Lejlighedsskatten, ikke kunde gøre det, er § 5 sat til, hvorefter der er givet Adgang til gennem Skattevedtægter at kunne beskatte Aktieselskaber, ogsaa hvor Formue- og Lejlighedsskatten beholdes. — Saa er der endelig § 8 tilbage, og derom har man jo her i Tinget haft tidligere Forhandlinger, hvor Meningerne have været delte om Rigtigheden af at gaa til saadanne Skattevedtægter, hvorom der her er Tale. Disse Skattevedtægter skulle jo egentlig kun gaa ud paa ved Formue- og Lejlighedsskatten at skaffe et brugeligt Grundlag for en Appel. Det er Tanken og udelukkende Tanken dermed; og det er ogsaa, forekommer det mig, rigtigt udtrykt i Forslaget, for saa vidt det hedder, at de Regler, der fastsættes, skulle være saa bestemte, at der kan gøres Rede for, hvorledes Skatteansættelsen er fremkommen, men de skulle ingenlunde gaa ud paa at udelukke det Skøn, som slet ikke kan skilles fra Gennemførelsen af en Formue- og Lejlighedsskat. Jeg forstaar ikke de Betæneligheder, der er ved denne Bestemmelse. Man mener, at den er uførelig med Formue- og Lejlighedsskatten, og saa er det dog et Faktum, at den Ordning, som her er paatænkt, frivillig er indført i en stor Del Kommuner gennem Vedtægter, som Amsraadene have bekræftet; det har navnlig været Tilfældet i Vejle Amt. Jeg skal saa slutte med paa ny at fremhæve

det for mig glædelige i, at der fra alle Sider er henvist til en Forhandling mellem Tingene, og saa har jeg ogsaa Haab om, at man kan naa til et Resultat.

N. Andersen: Jeg vil blot til den højtærede Finansminister sige, at jeg er fuldkommen klar over, og jeg nævnedes det, da jeg havde Ordet, at Kvotadelen af Bygningsafgiften fordeles efter andre Regler end de Amts- og Sognekommunerne tilflydende Kvotadele, henholdsvis af Gammelskatten og Land- og Ligningsskatten. Det, jeg ankede over, var, at Land- og Ligningsskatten, der tilfalder Sognekommunerne, og den Tredjedel af Gammelskatten, der tilfalder Amtskommunen, fordeles mellem de paagældende Kommuner i Henhold til det Hartkorn, Kommunerne have, og ikke paa noget andet Grundlag. Det er det, at Hartkornet benyttes som Fordelingsgrundlag for Land- og Ligningsskatten og Tredjedelen af Gammelskatten, som jeg finder ganske urimelig, idet Kommunerne faa i Henhold til deres Hartkorn uden Hensyn til, hvor store eller smaa de paagældende Kommuners Udgifter ere, og derefter mener jeg, at Skattelettelsen fornuftigvis burde rette sig.

Alberti: Den ærede Finansminister udtalte, at man ikke maatte undre sig over, at det, medens Lovforslaget var gaaet hurtigt gennem dette Ting, varede længe i Landstinget, fordi der her i Tinget ikke var nogen principiel Modstand imod det, medens der i det andet Ting var Modstand mod Lovens Principper. Ja, det er egentlig ikke andet end det, jeg har sagt, og som den ærede Minister jo godkendte, idet han selv udtalte, at man i Landstinget meget nødig havde villet have disse Love. Saa kan man jo give det den mere smukke og parlamentariske Form ved at sige, at man har haft principielle Betæneligheder, men jeg haaber dog ikke, at jeg er gaaet for vidt ved at sige det lige ud, som jeg tror det er; og som den ærede Minister ogsaa understregede og er enig i, at man i Landstinget nødig, meget nødig vilde have disse Love. Det var jo noget lignende, som det ærede Medlem for Odense 1ste Kreds (J. Scavenius) omtalte, idet han